

Energityvene

Rettelser:

Heidi Blå

Ellen Rød

Linn Lilla

Nora Rosa

Stina Grønn

ANTALL ELEVER: 26 (Vi bør ha minst 26 roller)

Foreløpig rolleliste:

1. Dr Gonnos - Karoline
2. Ighostik: Charlotte
3. Nattbarnet/Skoleelev Kristina

4. Ballettinstruktør Thea
5. Ballettbarn Fie
6. Ballettbarn Vilde
7. Ballettbarn Kristin
8. Ballettbarn Josefine
9. Ballettbarn Ellie
10. Ballettbarn Sara
11. Ballettbarn Jenny

12. Lærer Leo
13. Skoleelev Ane
14. Skoleelev Emilie
15. Skoleelev Ella
16. Skoleelev Maya

17. Mor: Nora Elise
18. Søskken Mathilde
19. Søskken Ruth
20. Søskken Ivan
21. Søskken Nora Sofie

22. Karatetrener: Celina
23. Karatekid Mathilde
24. Karatekid Karen
25. Karatekid Sitara
26. Karatekid Amalie

27. Spøkelset etter gamle nabo gunn: Amalie

Scenen:

- Så enkel som mulig. Enkle markører for å vise at vi bytter til ulike lokasjoner. Håper å unngå store sceneskift.

Scene 1 - Landing

Åpningsscene: VERDENSROMMET/UTE

Hvem: Dr. Gonnos + Igostik

Rekvisitter: Glowsticks/lommelykter, skrivebok + blyant

Det er helt svart på scenen. To ROMVESENER dukker opp på midten av scenen. (Mulighet for å sette på dem hver sin lyslenke som de kan skru på selv?). ROMVESENE er Dr. GONNOS, en lav person i hvit forskerdrakt og gjerne vernebriller, sammen med sin makker IGOSTIK, en høy person med lik bekledning. GONNOS holder en blyant og en skriveblokk/skrivebrett med ark. De har små, stive bevegelser mens de synger/snakker.

ROMVESENE lander på jordkloden fordi det er tomt for drivstoff på planeten deres. De er på leting etter en ny energikilde som kan brukes på dens planet.

Sang. Planet Claire - the B52's: Vi skal bruke deler av introen i koreografi, men ikke hele.

Dr GONNOS:

Me e fra planeten Mars.
det e der me e fra
Me har ein viktig jobb å gjør
Oh, me har faktisk dårlig tid.

IGOSTIK:

Planeten Mars går under nå
Alle maskiner dør
Ingen vesener dør der
Men strøm har ikkje me

DR GONNOS:

Någen skylde på meg
Og någen skylde på deg.
Nå har dei gitt oss jobben for å redde

BEGGE:

HEILE PLANETEN

BEGGE:

Me har ingen energi
Me har ingen energi
Me har ingen energi.

ROMVESENE skal i slutten av sangen krasje eller nødlande på jordkloden. ROMSKIPET løser seg opp og forsvinner ut av scenen. Eventuelt får vi en fin overgang til scene 3.

Scene 2 - Verdens snilleste barn

Denne scenen skal presentere barna som verdens snilleste barn.

Hvem: Alle barna + de voksne

SANG: Alle barna synger denne sangen.

Edge of glory - Lady gaga

Ref 1:

Det finnes barn som alltid leke fint og dei krangle ikkje
krangle ikkje
Dei følge regler og dei tape alltid med et smil

Me e dei barna som alltid leke fint
me krangle ikkje
me krangle ikkje
Det finnes faktisk ingen greiere barn enn oss

Me rydde itte oss
Vaske rommet vårt
Leksene har me gjort, hunden har gått tur
Det e ingenting me ikkje kan

Ref

Me e dei beste barna
Det e ingenting me ikkje får te
Me e dei beste barna

Me tar ut av oppvasken for deg

Me e dei snilleste og kjekkeste
og flotteste barna
Me e dei beste barna
Det e ingenting me ikkje får te
Me e de beste barn

Vers 2

Ved morgengry, me hoppe opp og me e klar
For dagen baby, for dagen baby
Heilt klar for dagen, nattesøvn e det som ska te
Okei, okei

Så står me på, me vil at alle har det bra
De voksne også
De voksne også
Har dei det bra vil alle andre og ha det bra
Okei okei

Me rydde itte oss
Vaske rommet vårt
Leksene har me gjort, hunden har gått tur
Det e ingenting me ikkje kan

Ref:

Me e dei beste barna
Det e ingenting me ikkje får te
Me e dei beste barna
Me tar ut av oppvasken for deg
Me e dei snilleste og kjekkeste
og flotteste barna
Me e d ei beste barna
Det e ingenting me ikkje får te
Me e de beste barn

De beste, beste, beste, beste barn
Verdens beste barn

Scene 3 – Energidetektoren

Hvor: Gate, utenfor de sovende barnas soverom. Kveld.

Hvem: Dr. Gonnos, Ighostik, Nattbarnet, sovende barn

Rekvisitter: Energidetektor, bok, energidrikk

Inn fra Rød: Dr. Gonnos og Ighostik ser seg rundt på alle barna som ligger og sover. Før de setter seg framme på scenekanten og snakker sammen.

Dr. GONNOS:

Åh, min kjære Ighostik. For en interessant planet vi har havnet på. Så full av liv og maskineri. Virkelig underlige vesener disse menneskene.

IGOSTIK:

Tja, jeg vet ikke helt jeg Dr. Gonnos. Etter å ha gjort noen grundige undersøkelser de siste dagene virker det som om disse vesenene ikke gjør noe annet en å akke og ve seg over dyr strøm og manglende energiresurser.

Dr. GONNOS:

Du sier ikke det? Det høres jo akkurat ut som hjemme, før den store kollapsen. De skal være glade de har energikilder i det hele tatt. Hjemme på Mars er det helt tomt. Ingen maskiner, ingen fungerende hus og ingen matproduksjon. Og så sender de MEG for å ordne opp. Ja, og så deg da Ighostik.

IGOSTIK:

Årh, det var da som bare at vi skulle ende opp på denne planeten med minst like store energiproblemer som oss selv. Dette her er jo helt håpløst!

Dr. GONNOS:

Ta det med ro nå Ighostik. Nå har vi brukt opp det siste planeten vår hadde av energi for å lete rundt i verdensrommet etter planeter med en passende energiresurs. Vi har jo ikke funnet noe som helst. Skulle vi strande et sted var det nå like greit at vi havnet på denne bebodde planeten.

IGOSTIK:

Du sier noe der... Hva har du drevet med de siste ukene forresten? Jeg har jo nesten ikke sett deg!

Dr. GONNOS:

Jo det skal jeg si deg! Jeg har satt meg inn i denne planetens energikilder, og måten de leter etter nye måter å utvinne energi på er virkelig fascinerende! Nå er det dessverre ingen av dem som er effektive nok til å ta med hjem til Mars. *Henter fra Rød.* Men, jeg har funnet opp denne energidetektoren.

IGOSTIK:

En energidetektor?

Dr. GONNOS:

Holder på å slå ned Igostik med energidetektoren.

Ja, den piper når den er i nærheten av energi som ligner den vi en gang i tiden hadde på Mars.

NATTBARNET kommer plutselig til syne, vandrende over scenen med headsetet sitt. Hun leser en bok.

IGOSTIK:

I alle dager? Et minimenneske utenfor hjemmet sitt når solen er borte? Det har jeg aldri sett før. Fort, gjem energidetektoren!

Dr. Gonnos gjemmer detektoren. Nattbarnet stopper plutselig opp for å ta en slurk av en energidrikk hen har med seg. Nattbarnet rusler av scenen igjen.

IGOSTIK:

HVA i alle dager var det der?

Dr. GONNOS:

Det der er det rareste jeg har sett. Kom så skynder vi oss bort i tilfelle det kommer tilbake. Ut på Grønn.

Scene 4 - Den perfekte kampsportklubben

KAMPSPORTLUBBEN kommer inn på scenen. BARN på KAMPSPORTTRENING. BARN trener og koser seg på en EKSEMPLARISK måte sammen med treneren sin.

INTROSANG: Bring sally up

Elevene kommer inn. Stiller seg på rekke.

Mathilde og Karen fra Rød, Sitara og Amalie fra Grønn

Gjør repetisjonsøvelser som Karen og Ane kan:

- 1. Annenhver slå og beskytte seg*
- 2. Knebøy med spark på låret*
- 3. Knebøy spark framover*

Karateelevene står og tøyer og strekker seg.

Karatekid MATHILDE:

Jeg har aldri spurt om hvorfor du begynte på karate?

Karatekid KAREN:

Det var den gangen i høst, da en mann i varebil fulgte etter meg på vei hjem. Han ville ha hjelp til å ta ut noen esker fra bilen sin, og det kunne jeg jo ikke si nei til.

Mamma synes jeg er alt for snill og høflig og mente jeg burde starte med kampsport for å kunne forsvare meg....

Karatekid AMALIE:

Jeg så en reklame for kampsport på TV...

Karatekid MATHILDE:

Jeg ville egentlig starte med stuping, men det viste seg at det heter "Dødsing" og det er alt for skummelt for meg! Så da ble det karate da..

Karatekid SITARA:

Nei, nå må vi passe på å være ferdige med oppvarmingen før vår snille lærer kommer, kom igjen alle sammen, strekk og bøy!

Alle tøyer og bøyer ekstra før læreren kommer inn. Fra Rød

TRENER:

Godt jobbet folkens! Og så UTROLIG høflige dere er. Jeg skulle bare ønske dere kunne vært litt mindre høflige med hverandre. Det er liksom meningen at vi skal overraske LITT med slagene våre.

Karatekid KAREN:

Kan jeg få prøve?

TRENER:

Ja, prøv mot BARN MATILDE nå.

KAREN og barn MATHILDE stiller seg mot hverandre, bukker og ser på hverandre.

Karatekid KAREN:

Kjære barn MATILDE. Kan jeg få din tillatelse til å slå deg i brystet?

Karatekid MATILDE:

Selvfølgelig. Kan jeg få din tillatelse til å sparke deg i skulderen etterpå?

TRENER:

Jaa, okei.. fint. Men en del av kampsporten er liksom at alle er med på at man bli slått og sparket.

Karatekid MATHILDE:

Det er jo allikevel hyggelig å ikke skremme noen da.

Karatekid KAREN:

Ja, det er jo fort gjort å bli litt redd når noen sparker deg..

TRENER:

Hallo altså, vi trener på kampsport her, ikke poesi opplesning!!

Jeg tror vi avslutter nå, tiden går.

Trener går bort til Mathilde og Karen

Karatekid AMALIE:

For en FANTASTISK kjekk trening.

Karatekid SITARA:

Ja, du er VERDENS BESTE TRENER!

Karatekid KAREN:

Skal vi bli igjen og trene litt på å ikke være så høflige?

Karatekid MATILDE:

Å, det skulle vi gjerne gjort. Men vi må nok hjem for å legge oss. Takk for i dag alle sammen!

Karateklubben går av scenen.

Scene 5 - Verdens beste (ungdoms)skoleklasse

Nattbarnet er en del av denne klassen. Nattbarnet er en kontrast i denne gruppen, da hen har på headset, baggy klær og ikke er helt "med". Hen sitter i så fall bare bakerst i klasserommet og leser en bok. Ane og Emilie "kappløp om hvem som legger eple først på pulten til læreren. De smiler til hverandre. Maya kommer inn med masse bøker. Får etter hvert hjelp fra de andre. "Skal vi hjelpe deg" Alle elever inn på Rød, nattbarnet inn på Grønn. Elevene kommer marsjerende inn på scenen i fin rekke, bærende på hver sin boks og skoleveske. De setter opp stolene i to rekker, setter seg ned, tar off veskene, åpner dem og tar frem bøkene og hver sin penn, sitte pent og klar til time.

Scene skrevet av Celina, sang av Leo:

Læreren kommer inn før elevene. Synger sang:

En for orgelet en for meg av kaizers

Lærer:

eg setter meg å retter alle prøvene.
ein for skolen og ein for meg.
eg har dratt ut ledningen av min telefon.
ingen ringe ,ingen ringe, ingen ringe lenger meg.
e de i tvil hjelper eg ikje de.
de har aldri fått svar i fra sitt lærerikon.
eg sko light å vært alene i mitt helt eget rom.
tanken blir dobbelt så stor om eg hadde fått ro.
og hvis de skulle spurt meg om eg hadde lyst på te.
sko eg spurt de tvert om de kan drite i det.
eg sette meg å rette alle prøvene.
nattå e for kort og dagen e for lang.
eg drite absolutt i den perfekte heten dis.
ein for skolen og ein for meg.
for eg kan ikkje få såva for de gjer meg mareritt.
for 1: de er perfekte
og 2: de gir meg alt.
så eg drite absolutt i den perfekte heten dis.
Ein for skolen og ein for meg.
matte i dag og norsk i mårå.
når eg må opp så tar eg en heile kopp med svart.
jobbe rauå av meg te eg får nokk.
og så drømme de seg heil in i et matte sjokk

Elever(kan bli fordelt en setning til hver):

skolen sko vært lenger så me får gjort litt mer

ja sko ønskt me kunne hatt det sånn

Ja jobba med litt matte og alt norsk liksom.

så Kanskje du kan bare gi oss alt du har liksom

Lærer:

eg sette meg å rette alle prøvene.
nattå e for kort og dagen e for lang.
eg drite absolutt i den perfekte heten dis.
ein for skolen og ein for meg.
for eg kan ikkje få såva for de gjer meg mareritt.
for 1: de er perfekte
og 2: de gir meg alt.
så eg drite absolutt i den perfekte heten dis.
Ein for skolen og ein for meg.
Etter helgen slippes demonene ut.
og eg får vondt i hodet av å vær med de her.
eg vil bare få ro og slappa av for alltid

Elever sammen:

Gi oss mer lekser og forlat oss aldri

Lærer: så får eg bare gå her med de på slep. ein for skolen og ein for meg

Lærer:

God morgen elever, i dag skal vi skrive en tekst på 750 ord om maleren Edvard Munch. Jeg tenker at dere kan bruke informasjon som dere finner fra trygge nettsider. Husk og bruk egne ord og ikke kopier eller skriv rett av....

Elev ANE og Elev EMILIE rekker opp hendene deres samtidig.

Lærer:

Ja, Elev ANE hva lurert du på?

Elev ANE:

Nei det går bra Elev EMILIE skal sikkert si noe viktigere ta henne først.

Elev EMILIE:

Nei Elev ANE, det går bra bare si det du skulle si.

Elev ANE:

Nei altså jeg skal jo ikke stoppe deg fra å si ting, bare spør du.

Elev EMILIE:

Neida du rakk åpenbart hånda de opp først du kan snakke.

Elev ANE:

ne....

Lærer:

ELEV ANE. Hva lurte du på?

Elev ANE:

Jeg ville bare si at, det er sikkert mye lettere for deg å lese gjennom tekstene våre hvis vi hadde skrevet 800 ord. Fordi det er alltid best med et tall som slutter på 00.

Lærer:

Tja hvis dere vil det så kan dere godt gjøre det altså. Men hva var det du, Elev Emilie lurte på?

Elev EMILIE:

Jeg ville bare si at jeg er ferdig med alle leksene mine fram til 2025. Også ser jeg at det ikke har blitt lagt ut lekser for 2026 enda. Jeg vil jo ikke mase på deg eller påføre deg noe mer arbeid altså. Så da var det bare en spontan tanke som slo meg. Hva hvis jeg hjelper deg med å legge ut leksene for 2026?

Lærer:

Ja det, Det kan vi jo eventuelt se litt nærmere på neste uke..?

Elev ANE rekker opp hånda.

Lærer:

Ja, Elev ANE.

Elev ANE:

Jeg har ikke kommet helt til 2025 enda men er fortsatt i midten av 2024 så jeg kan droppe bryllupet til mamma og pappa i helgen og gjøre alt ferdig. Hvis det er greit. Så hjelper jeg også med å lage leksene for 2026.

Lærer:

Neida det trenger du overhodet ikke å stresse med...

Noen banker på klasseromsdøra. Læreren åpner å Elev MAYA og Elev ELLA kommer løpende inn.

Elev MAYA:

Unnskyld lærer det var ikke meningen å komme 10 minutt og 58 sekund for sent.

Elev ELLA:

Det var bare veldig vanskelig å få tak i den teen du liker så godt. Den var nemlig utsolgt i alle butikker i hele Norge, så vi måtte ta en kjapp tur til Sverige og dra 5 timer med buss fra ferja.

Elev MAYA:

Så da vi kom hit til skolen så merket vi at var 10 minutter og 58 sekund for sent.

Lærer:

Men jenter hvordan har dere fått tid til alt dette? Det må jo ha tatt flere timer!

Elev ELLA:

Ja, vi liker å ha litt god tid på skoleveien. Vi drar alltid 8 timer før skolen starter.

Elev EMILIE:

Lærer, jeg har tenkt litt på den kjempestore gangetabellen. Kan du bekrefte at jeg har det riktig?

Lærer LEO:

Ja kjør på!

Lærer finner frem en kalkulator som han skjuler litt for elevene at han bruker.

Elev EMILIE:

1020 ganger med 36 er 36720, 1020 ganger 44 er 44880 og 1020 ganger 83 er 84660?

De andre elevene nikker anerkjennende og viser tydelig at dette har de også kontroll på.

Lærer LEO:

Sjekker tallene på sin kalkulator underveis og passe på at elevene ikke ser at han må bruke kalkulator.

Ja, så sannelig det stemmer jo på en prikk EMILIE. Du har virkelig kontroll på dette!

Klokken ringer, alle går ut på Rød utenom NATTBARNET og elev ANE. Elev ANE studerer NATTBARNET som ikke har fått med seg at det har ringt.

Lærer LEO: Du Augusta, Kan eg få noen ord med deg på onsdag?

Augusta: Ja, ja, ja. Fortsatt opptatt av boka.

Elev ANE:

Hallo? Hallo. Vi skal ut. Kommer du?

Nattbarnet:

Ikke forstyrr. Jeg er midt i et spennende kapittel.

Elev Ane:

HVA? Sitter du og leser midt i timen? Du kan jo ikke gjøre det. Vi skal jo LÆRE. Og gjøre oppgaver. Og diskutere! Og når vi får beskjed om å gå ut må vi jo gjøre det med en gang. Og vi kan da i alle fall ikke sitte med beina på bordet sånn som du gjør her! Jeg skjønner ikke hvorfor du ikke bare kan gjøre sånn som alle oss andre i klassen. Vi gjør det for oss selv! Og for fellesskapet! Og for klasse miljøet! Og for vår fantastiske lærer LEO. Vil du ikke gjøre alt du kan her i verden for at lærer LEO skal ha det bra?

Nattbarnet:

Kan du slappe av? Jeg tror ikke lærer LEO vil at du skal få et hjerteinfarkt.

Elev ANE:

Hva mener du?

Nattbarnet:

For det første stresser du for mye. Slutt med det. For det andre lærer jeg masse. Jeg sitter og LESER. Det er ikke som at jeg ikke lærer noe av det. For det tredje er det ikke sånn at vi MÅ være totalt perfekte hele tiden. Tror lærer LEO hadde satt pris på at dere hadde sluppet litt av. Vi har et alt for stort prefeksjonsnivå på denne skolen..

Elev ANE:

Hvordan kan du si noe sånn? Det går da ikke an å ha et FOR STORT PERFEKSJONSNIVÅ. Perfeksjon er jo fantastisk!

Nattbarnet:

Og så er det slitsomt at dere smiler så mye. Det er ikke naturlig...

Elev ANE:

Jammen, det har vi jo lært i sangen.

Nattbarnet:

Sangen..?

Elev ANE: *(høyt, skingrende og med et STORT SMIL)*

Ja!

SMIL OG VÆR GLAD FOR HVER DAG SOM GÅR, SÅ SKAL DU SE HVOR MANGE VENNER DU FÅR! SELV OM GLEMMER AT EN OG EN ER TO...

Nattbarnet: *(avbryter, ler)*

Okei, okei jeg tar poenget.

Elev ANE: *(fortsetter høyt og skingrende)*

SÅ MÅ DU ALDRI GLEMME Å VÆRE SNILL OG GOD!

Nattbarnet dytter Elev ANE med seg ut av scenen, blir igjen og leser boken sin.

Scene 6 - Nattbarnets sang

Nattbarnet sitter med beina i kors og leser i boken sin. Lyset fader fra sterkt, til svakt til sterkt igjen for å markere at tiden går. (Hadde også gått an å ha en gågreie her med folk). Plutselig oppdager hun at hun har glemt seg ut.

Sang:

Ops eg gjør det igjen (Oops I did it again - Britney Spears)

Eg tror eg gjør det igjen
Eg leste ei bok og nå det blitt alt for seint
Oh baby
Det e kanskje litt dumt
Men det bryr kje meg, eg e seriøs
For å verr våken om nattå
Det e bare heilt typisk meg
Oh, baby baby

Oops, eg gjør det igjen
Eg leste ei bok, og det blei alt for seint
Oh baby, baby
Oops, det e kanskje dumt
Men det bryr ikkje meeeeeeg
Fordi eg koste meg

Du ser problemet e det
Energidrikk e nais
Eg drikke det dag og natt
Det e heilt typisk meg
Se eg leve heilt fint, heilt uten søvn

For å verr våken om nattå
Det e bare heilt typisk meg

Oops, eg gjør det igjen
Eg leste ei bok, og det blei alt for seint
Oh baby, baby
Oops, det e kanskje dumt
Men det bryr ikkje meeeeeeg
Fordi eg koste meg

Under sangen er romvesenene kommet inn på scenen med detektoren sin. De leter etter energi og er veldig skuffet over at de ikke finner noe. De prøver å undersøke noen i publikum. Bli veldig skuffet når de ikke finner noe.

Scene 7 - Den idylliske storfamilien

Fire barn på et kjøkken. En rører i en gryte, en kjevler noe, en vasker en tallerken og en dekker på. Lystig musikk i bakgrunnen.

Søsken NORA SOFIE:

Kjære søster Vil de være så elskverdig å sende meg saltet? Jeg trenger det for å fremme den gode smaken fra stangsellerien.

Søsken MATILDE:

RUTH følger med. Selvfølgelig kan jeg det.

Lener seg for å gi søsken NORA SOFIE saltet. Underveis søles det noe, for eksempel en liten dråpe oppvaskvann. Søsken Ruth kommer løpende for å tørke opp. Alle gisper når NORA SOFIE søler.

Søsken RUTH

Kjære søster! Du sølte litt på parketten. Men jeg tørket det selvfølgelig opp med en gang. Vi kan jo ikke ha noe av at vi får vannskader på det nydelige gulvet vårt! *Alle tørker.*

Alle ser forferdet på den ikke eksisterende flekken. De løper bort, vurderer gulvet nøye. Blir enige om at det gikk bra. Gir hverandre en klem og går tilbake til arbeidet. Alle løper og henter ting.

Søsken IVAN:

Åh, nå hører jeg at mor/far/tante kommer! Hurra!

Alle løper rundt, rydder og ordner slik at det ser helt perfekt ut når forelderen kommer inn. Til slutt sitter alle med rak rygg rundt bordet og smiler sitt bredeste smil.

Forelder NORA ELISE:

Nei men hallo til mine yndlingsbarn. SOM jeg har savnet dere da jeg var på jobb.

Alle barna i kor:

Og vi har savnet deg!

Forelder NORA ELISE:

Nei, men da får vi nesten begynne på midd...

Søsken NORA ELISE *avbryter ivrig med å sette fram middagen (en gryte hen har gjemt under bordet). Barna smiler stort.*

Forelder NORA ELISE:

Oi, se der ja. Jaja, det så jo skikkelig godt ut, men kanskje vi skulle hatt litt...

Blir igjen avbrutt av at søsken RUTH setter et brød, smør og en brødkniv på bordet (igjen fra under bordet)

Forelder NORA ELISE:

..brød ja. Det var akkurat det jeg hadde tenkt å si. Se der ja du har både smør og kniv til også du. Fantastisk, da mangler vi bare å de...

Alle barna tar fram hver sin tallerken og glass fra under bordet. Forelderen får også.

Forelder NORA ELISE:

Nei, men gud så flinke dere har vært! Da er det bare rett og rimelig at jeg tar oppvasken, siden dere har laget middagen.

Søsknene begynner å le hjertelig. De smiler til hverandre og ser på forelderen.

Søsken MATILDE:

Åh, men snille gode mamma/pappa/tante/onkel. Det har vi jo SELVFØLGELIG allerede gjort. Bare slapp av og spis du.

De spiser og koser seg.

Søsken NORA SOFIE:

Uff, nå må vi nesten begynne å rydde, slik at vi får tid til gjøre leksene før det blir for sent.

Søsken RUTH:

Skal vi lage en kopp te til deg? Så kan du slappe av med en god bok mens vi setter inn i oppvaskmaskinen og rydder bordet.

Forelder NORA ELISE:

Neinei, det kan da je... OISANN.

Blir avbrutt av at søsken NORA ELISE og RUTH legger et pledd rundt hen, gir hen en bok og føyer hen av scenen. Søsken MATILDE og IVAN rydder scenen. Ut på Grønn

Scene 8 - Ungdomsskoleklassen får besøk av Strand Revylag

Klassen (inkludert nattbarnet) kommer inn og setter seg på plassene sine. De sitter som vanlig perfekt på plassene sine og arbeider i skrivebøkene sine. Lærer kommer inn og ser på dem.

Lærer:

Javel dere. Så flott at dere sitter klare allerede. Er det leksene for 2050 dere driver med? Ja, samma det. Kan dere være greie å legge b...

Før læreren får snakket ferdig har elevene fjernet alle skolesakene sine og satt seg med hendene i fanget og ser forventningsfullt på læreren.

Lærer:

Ja, eh, flott. Det jeg skulle si var at vi i dag skal få besøk av noen fra Strand Revylag som skal vise oss sin versjon av Rødhette og Ulven. Og det passer jo fint siden det ett eller annet sted i de leksene dere gjorde en gang for lenge siden, som egentlig ikke skulle gjøres før om lenge til, handler om eventyr.

Inn fra GRØNN kommer STRAND REVYLAG (Matilde og Thea). De spiller en egenprodusert versjon av Rødhette og ulven. Forestillingen er åpenbar dårlig laget. Men elevene sitter fint opp og ned og ser på. NATTBARNET rister på hodet og forstår ikke hva i alle dager det er som skjer. Når forestillingen er ferdig klapper alle elevene høflig og STRAND REVYLAG går av scenen igjen.

Lærer:

Jaja dere. Da er jeg spent på hva dere syntes.

Elev Ane:

(rekker opp hånden) For en FANTASTISK forestilling. De var skikkelig flinke.

Nattbarnet:

(fnyser/ler) Den var jo ikke det..

KLASSEN:

GISP

Elev Ane:

Hva er det du sier?

Elev Ella:

Hvordan kan du si noe sånn?

Elev Emilie:

De har jo garantert gjort sitt beste!

Elev Maya:

Jeg synes du skal si unnskyld til Lærer Leo for å si noe sånn..

Nattbarnet:

Nei men i alle dager. Dette blir faktisk for dumt. Det er da mye læring i å snakke om hvorfor noe er dårlig. Og det er da ikke sånn at alt her i verden er rosa enhjørninger og nydelig. Det der hadde forbedringspotensiale, for å si det sånn.

Nattbarnet samler sammen tingene sine og går av scenen.

Lærer (til seg selv/publikum):

Ja, altså hun har jo et poeng da. Det er viktig å trene opp kritisk sans. Der har vi jo.. en utfordring.. med denne klassen. *(Til elevene)* Okei, dere. Da pakker vi sammen og går ut. Dere rydder, ikke sant?

Læreren går av scenen og elevene pakker sammen.

Scene 9 – Ballettklassen

Kan vi spille noe ballettmusikk her? Vi øver med svanesjøen

BALLETTBARNNA trener ballett i rosa struttetkjørt og rosa "gymsokker". De står på rekke i en perfekt turnout med armene i "ballettstilling". De ser på en video (på mobilen?) og prøver å lære trinnene. Alt gjøres med så store og perfekte smil at det er til å bli kvalm av. "Ballettmusikk i bakgrunnen". Etter en stund begynner de å prate sammen.

Ballettbarn FIE:

Er det ikke fantastisk at instruktøren legger ut video av dansene før timen, sånn at vi kan komme tre timer før og lære oss dansen perfekt utenat til ballettundervisningen starter?

Ballettbarn JOSEFINE:

Ja, da blir timen såå mye mer effektiv.

Ballettbarn ELLIE:

Og så er det så praktisk at hvis vi bruker en halv time til å varme opp først, så kan vi dra hit rett etter skolen, selv om treningen starter klokken åtte.

Ballettbarn KRISTIN:

Det er absolutt den beste måten å fordele tiden sin på.

Ballettbarn FIE:

Håper instruktøren kommer snart, sånn at vi kan vise henne alt vi har lært.

Ballettbarn JENNY og SARA:

Der er hun!

Instruktøren kommer inn. Hun har med seg en høyttaler eller en yogamatte eller noe annet "danseaktig"

INSTRUKTØR:

Nei, men er dere allerede kommet i dag også. Har dere varmet godt opp nå?

Ballettbarn ELLIE:

Ja, vi har varmet godt opp og er helt klar for å danse.

Ballettbarn FIE:

Skal vi finne noe til deg? Vi har med gulrøtter og grønn te. Vil du ha?

Ballettbarn ELLIE:

Vi kan lage til deg mens du varmer opp? Eller vil du ha noe annet? Vi kan løpe på butikken hvis det er noe vi ikke har med du vil ha.

INSTRUKTØREN:

Nei, nei tusen takk. Det går så fint så. Jeg har også varmet opp, så da er det egentlig bare å komme i gang! Jeg setter på musikken, og så lytter vi før vi begynner å lære trinnene.

Samme klassiske musikk som i starten blir satt på. Jentene farer opp på rekke og gjentar bevegelsene fra starten av scenen. Instruktøren ser forvirret på dem før hun skrur av musikken igjen.

INSTRUKTØREN:

Men i alle dager... Kan dere allerede dansen?

Ballettbarn SARA og JENNY:

Ja, selvfølgelig.

BALLETTBARN KRISTIN:

Vi har øvd siden klokken tre i dag.

INSTRUKTØREN:

Siden klokken tre?? Dere må jo være helt utslitte jo. Det er da ikke meningen at dere skal lære dere dansene helt alene.

Ballettbarn FIE:

Beklager så mye. Det skal ikke gjenta seg.

INSTRUKTØR:

Nei, uff. Det var ikke sånn ment. Men tror jeg dere må komme dere hjem og få en god natts søvn. Takk for i dag jenter.

Instruktøren haster av scenen. Jentene klemmer hverandre, sier god natt og legger seg rundt på scenen. De gjesper, strekker seg og legger seg til å sove i ulike posisjoner. Legg gjerne til musikk for å lage så idyllisk som mulig. Thea ut på Rød

Scene 10 - Nattbarnet og læreren

Scene med nattbarn og lærer

Scene skrevet av Kristina og Leo

Augusta: Hva ville du snakke om?

Lærer: Hei du eg synes du ser alt for mye i bokå di. Eg skjønne du e litt mer anerledes enn de andre og du leverer meste parten av oppgavene eg legge ut men eg føler eg får lite respons fra deg når stikke håve ditt ned i den forbaskade boken din

Augusta: Gir eg deg lite respekt eller e du bare vant til at de andre "perfekte" gir deg for mye.

Lærer: Jo, men..

Augusta: Nei, de andre elevene e alt for opptatt av å vær perfekte, og vær hyggelige, og vær best. Eg gjør alle oppgavene mine og klarer fint å vite hva jeg skal gjøre med informasjonen du legger ut. Eg trengje ikke å følga med i timene dine, der de irriterende elevene ska vær søte og perfekte og du så bable om akkurat det samme som legges ut. Eg følge med hvis eg trengje det, hvis ikkje, gidde ikkje eg å sløsa tiden og energien min på å hørre på de snakka total tullprat.

Lærer: Ok nå høre du her! eg blir ikkje betalt Forå hørre på dritunger såm deg. nå hørre du etter sette deg ner og følger med i timen. hvis du gjøre det så vil alle her føla seg bedre og eg kan faktisk ha en bra time. fy søren blir ikkje betalt nok får denne jobben

Augusta: Eg seie ikkje at jobben din ikkje e vanskelig, eg seie at de andre elevene e utrolig vanskelig å være rundt fordi de er så "smilete" og AAAAlt for positive. Herregud, jentå sko droppa bryllupet til foreldrene for å gjør skolearbeid, Og de e ferdi med lekser for mange år. Kem i alledager gjør sånn. Det e 100% ikkje normalt, og det bør alle som klarer å tenke vite. Hvorfor har du lektser ute til 2025 uansett, det er heilt babanas.

Lærer: Fordi de tvinge meg te det eg har ikkje någe annet valg. tro meg eg klare ikkje de eevene sjøl eg har marrerit hver einaste dag om de. de e alt for perfekte eg klare det ikkje det smilet ser ut som någen demoner. tro meg det e ikkje någe lett å vær lærer og hvis eg kunne sko eg gjerne ha droppet alt å gått hje å lagt meg. men hvet du ka deet kan eg ikkje fordi eg har et ansvar og det har du også som elev.

Augusta: Det e ikkje akkurat min feil at du blei lærer te denne klassen, eg gjør alt eg ska. Eg vett ikkje om du forvente at eg og ska vær ferdi med lekser te 2025, for det komme ikkje t å skje. Eg gjør oppgaver du har satt opp til uka og gidde ikkje någe mer enn det. Bom basta din pasta. Og hvis du føle deg for lite respektert av meg, så beklage eg det, og eg ska følge mer med hvis det hadde gjort deg mer fornøyd.

Lærer: Okay? ok då tenke eg me roe oss her så kan du gå tebage te mat og helse.

Augusta: Ja greit, då går eg tilbake til de som krangler om hvem som skal få lov å gi maten til læreren. Heldigen meg. *Augusta går ut*

Lærer: OMG onnas; Hu har jo et poeng faktisk. *læreren går ut andre veien*

Scene 11 - Søvntyveri og desperasjon

*Inn på scenen kommer ROMVESENENE. (BARNA fra ballettimen ligger allerede og sover)
De har med seg energidetektoren sin som de veiver rundt over alt, i håp om å finne energi.*

IGOSTIK:

Dr. Gonnos, hør nå her. Vannet hadde ingen god energi, ikke disse høye, rare plantene med nåler på heller. Vi har testet luften, jorden, dyrene, plantene og alt mulig. Jeg tror ikke vi kommer til å komme oss hjem jeg.

DR. GONNOS:

Tålmodighet, min kjære Igostik. Tålmodighet. Alt finnes. Og finnes det ikke, så lager vi det. Vi må bare være tålmodige.

IGOSTIK:

Joda, du har vel rett i det...

Dr. GONNOS:

Vi har ikke testet disse firkantene jordboere gjemmer seg inne i. Skal vi undersøke jordboernes sovesteder?

IGOSTIK:

Det kan vel ikke skade?

Dr. GONNOS og IGOSTIK går inn i de sovende barnas hus. Plutselig rykker IGOSTIK til!

IGOSTIK: (hviskende)

Dr. GONNOS! Dr. GONNOS! Kom hit! Nå med en gang!

Dr. GONNOS: (Lister seg bort til IGOSTIK)

Men i alle lysår. Maskinen går jo bananas. Det er noe her som utsonderer noe helt ekstremt med energi. Akkurat den typen energi som vi trenger.

De kikker seg rundt, leter med detektoren for å finne ut hvor det kommer fra.

IGOSTIK:

Du, Dr. Gonnos. Jeg tror jeg vet hvor energien kommer fra. Se på jordboerene.

IGOSTIK holder maskinen over et av barna, tar den vekk, holder den over igjen for å vise at det er en sammenheng. Gjentar dette over flere av barna.

Dr. GONNOS:

Igostik min gode venn og kollega! Du har funnet løsningen. Disse små jordboerene koker jo over med energi. Fang den, slik at vi kan bruke den til å komme oss hjem!

IGOSTIK:

Hjem? Her flyter det jo over med energi! Vi må jo samle nok til å kunne starte egen produksjon på Mars. Dette er jo løsningen på energikrisen vår! DR. GONNOS og IGOSTIK begynner å samle til seg energi. Det kommer mystisk "space-musikk"?

Scene 12 - Søvntap

Scenen starter med at ballettklassen allerede ligger og sover på scenen. En etter en kommer de tre andre gruppene og legger seg til å sove på scenen, gjerne på intro til sangen. Deretter kommer romvesenene inn på scenen med energidetektoren sin. Dette skjer gruppevis hvor barna reiser seg opp liksom fortsatt sovende "drømmende, perfekte barn", og viser tydelig at de går fra "engler" til "demoner". Vis tydelig hvilken bivirkning de får av mangel på søvnenergi. Til slutt går ungene og legger seg igjen.

Ballettklassen → ukonsentrasjon
Karateklassen → humørsvingninger (mye følelser)
Ungdomsskoleelevene → sløvhet
Søsknene → hukommelsestap

Sang: Svarte katter & flosshatter (Kaizers)

Romvesenene stjeler søvn på intro. Går fram på scenen med ryggen til de sovende barna. Da skal alle barna stå igjen på scenen i frys. Hver gruppe synger et vers hver. Så går de og legger seg igjen på outtro.

Lærerne er med som sangforsterkere.

Romvesenene (til hverandre):

La det bare være sagt
Kun en gong
Før me drar her fra
Og me går
Og me forsvinner
Og alt me har
Samen fra her
Er minner

Barna

Du var som meg då du var liten
Ingenting som kan endra det
Det begynte å skje ting med hele skiten
Det forandra seg då me sov
Og bris blei til sterk vind
Og blå himmel blei til svart
Eg tok deg jordå rundt i båt
Du var så søt i Singapore havn
Me låg og sov

Og akkurat nå legge me ingenting i det
Me vett ikkje, me kan ikkje forstå det
Me e ikkje oss når me smile
Det har skjedd någe mens me sov
Me prøve å sova x4

Romvesenene:

La det bare være sagt
Kun en gong
Før me drar her fra
Og me går
Og me forsvinner
Og alt me har
Samen fra her
Er minner

Barna:

1.vers en gang til

Mellomspill:

Lys på romvesnene som ser på maskinen sin og ser hvordan nålen viser at det energinivåene stiger.

Vurder hvor mye av slutten vi trenger, men det aller siste bør være med da barna kan gå å legge seg igjen på den.

*Alle av scenen på **BLACKOUT**, kampsportgjengen blir igjen.*

PAUSE

Scene 13 - Humørsvinginger og karatekidz

TRENEREN kommer inn og ser karategjengen sitter i ring på gulvet og ser helt zombie ut.

TRENER:

Heisann sveisann, verdens beste gjeng! Klare for trening? Og i dag er vi så heldige at vi skal ha UTETRENING i det fine været! Det blir gøy!

Ser ut over publikum og legger ikke merke til hvordan elevene er.

Gjengen grynter, ser ikke opp på ham. Treneren blir tydelig overrasket.

Trener:

Hva skjer. Opp og hopp dere, så starter vi med oppvarming! Vi starter med å løpe fram og tilbake over idrettsbanen. Kom igjen!

Gjengen legger seg ned, vil åpenbart sove.

Karatekid MATILDE:

Kan du være stille? Jeg har vondt i hodet.

Karatekid KAREN:

Ja, det kjennes ut som jeg ikke har sovet på årevis.

Trener:

Helt rolig.

Har dere ikke sovet? Når la dere dere i går da? Dere visste jo at dere skulle på trening i dag og måtte være opplagte.

Karatekid KAREN:

Bryter plutselig ut i gråt.

Ikke kjeft sånn! Jeg la meg til helt vanlig tid. Du trenger ikke være så streng!

Trener:

Får sjokk, vett ikkje hvordan man trøster noen og er veldig ukomfortabel, men prøver å trøste.

Neimen uff da. Men nå må vi nesten komme i gang. Opp og hopp!

Alle:

Blir plutselig illsinte! Alle hopper opp samtidig.

JA VEL SÅ SKAL VI LØPE DA DIN DUST!

Barna begynner å løpe fram og tilbake over scenen. Barna begynner gradvis å vende seg mot treneren.

Karatekid SITARA:

Går bort til Knut. Du er den teiteste treneren i hele verden.

Plutselig bryter alle ut i hysterisk fnising. Treneren forstår ingenting.

Trener:

HEI. Hvis dere skal være her må dere nesten klare å oppføre dere. Still dere opp nå så skal vi øve på slag.

Karatekidsene blir plutselig rasende igjen

Karatekid MATILDE:

IKKE SNAKK SÅNN TIL OSS

Trener:

Men..

Alle begynner å gråte igjen.

Karatekid AMALIE:

(gråtende) Du er den slemmeste i verden du.

Treneren:

Mer og mer frustrert.

Men,men nei slutt nå. Dette går bra!

Alle begynner å le hysterisk. Ingen vil høre på treneren lenger. Plutselig eksploderer det for treneren.

Treneren:

NEI NÅ HOLDER DET! SKAL DERE HOLDE PÅ SÅNN HER SÅ KAN DERE GÅ HJEM!

Treneren stormer av scenen. Elevene blir igjen, skifter over til rasende igjen. De går sammen frem på en rekke.

Karatekid KAREN:

For en dustetrener.

Karatekid MATILDE:

Han burde få en STRAFF.

Karatekid AMALIE og SITARASEBASTIAN OG MIKKEL:

VI klippe av henne alt håret!

Karatekid KAREN:

Men hvordan skal vi komme nær nok.

Karatekid MATILDE:

Nei, blir vanskelig. Hva om vi gjør noe skikkelig EKKELT. Sånn at han får skikkelig som fortjent?

Karatekid KAREN:

Åh, jeg vet! Vi kan putte biller i buksa på ham. DET er ekkelt.

Karatekid MATILDE:

Ja, men det er litt vanskelig å få tak i mange biller..

Karatekid KAREN:

Jeg vet! Da jeg var med på dugnad i vår gravde vi en stor haug bak tribunen, der KRYDDE det at meitemark. Vi kan bruke det.

Karatekid AMALIE og SITARA:

Ææsj, ja! Det gjør vi. Kom!

De løper til andre siden av scenen mot grønn og begynner å grave. (vi kan bruke tre svarte bokser som de huker seg lengre og lengre nedover, til vi til slutt ikke ser dem lenger).

Me grave (Beat it: Michael Jackson)

Han prøve å fortelle oss ka me ska gjør
Han ska få makk i bukså sånn at det klør
Me vil han ska få hevn for han e jo veldig slem
Så me grave, ja me grave
Nå bør han løpa han bør komma seg vekk for han ska få makk i sin rompesprekk
Me grave i ein grøft for livet e tøft
Så me grave, me grave oss ned

Me grave (grave, grave, grave)

Ingen kan slå oss i denne kamp
Vis oss kor sterk du egentlig e
Knut du e lat og skikkelig svak

Så me grave (grave)
grave (grave)
me grave (grave)
grave (grave)

Karatekid KAREN:

Eeeh, dere. Nå har vi fått tak i mange nok tror jeg. Har dere tenkt på hvordan vi skal komme oss opp igjen?

De dunker med hendene og prøver å komme seg opp.

Karatekid MATILDE:

Oi, det går jo ikke an å klatre opp igjen. Vi har gravd for dypt!
*Karatekidsene begynner å rope etter hjelp. Ut på Grønn
Blackout og overgang til neste scene.*

Scene 14 - De sløve ungdommene

Scene skrevet av Kristina, Ane

Morgenen starter med at alle "englebarna" sitter som potetsekker på stolen, og ser ut som om de nettopp har stått opp fra de døde. Nattbarnet sitter som hen pleier.

Lærer:

Inn fra Grønn. God morgen englebarna mine! I dag skal vi begynne med matte.

Alle elevene i kor:

Arrrrggghhhh!

Nattbarn:

For en reaksjon!

Lærer (*Sjokkert*):

Kom igjen folkens, dette liker dere jo.

Elev EMILIE:

Hvem liker matte?! Eg hate matte, har aldri likt det faktisk!

Elev ELLA:

Heilt enig med deg. Matte er det kjedeligste faget i hele verden. Jeg hater det, og det tror jeg alle andre også gjør

Andre elever:

Jaaa! vi HATER matte!

Nattbarnet sitter bakerst i klasserommet med beina i kors oppå bordet, en bok og headset og ser sjokkert ut.

Elev Ane snorker høyt

Lærer:

Kjære søte lille skjønne tullete Ane sover du i timen?

Elev ANE:

Snorker!

Hæ meg nei da. Jeg er så klar for å lære mer om klimaendringene...

Snorker videre.

Lærer:

Eh hva, dette er en mattetime

Elev ANE:

Æsj da legger jeg meg igjen. (Hun legger hodet ned på pulten)

Lærer går mot nattbarnet og de har en samtale.

Nattbarnet KRISTINA:

Ka er det som har skjedd med de perfekte elevene dine?

Lærer:

Eg vett ikkje, ka e det de holder på med? DE SOVER I TIMEN! og de er helt ukonsentrerte!

Nattbarnet:

Koffer spør du meg?

Lærer:

Fordi du e den einaste som e som normalt. Eg hate elevene mine når de e de vanligw perfekte selv, men nå er de bare skumle.

Nattbarnet:

Eg leste ein bok om någe sånn her ein gang.

Lærer:

Eg orke ikkje å høre om bøkene dine nå.

Lører snur seg bort fra nattbarnet og henvender seg til elev EMILIE

Lærer:

Okay.... EMILIE Hva gjør du for noe lille søtnos.

Elev EMILIE:

(På telefonen) Hæ meg?

Lærer:

Ja du vennen min.

Elev EMILIE:

Du ser jo ka eg gjør, eg vil ikkje snakka med deg, eg e på Tik Tok!

Lærer:

Nei, hva er det faktisk du gjør?

Elev EMILIE:

Morå di

Læreren gisper høyt, Elev EMILIE peker surt på læreren og tar opp telefonen igjen. Det samme gjør alle de andre elevene. Nattbarnet sitter fortsatt med headset og en bok. Hen får ikke med seg noen ting av det som skjer.

Læreren kikker seg rundt i håp om å få respons fra de andre barna som nå sitter med hodet ned i telefonen. Plutselig får elevene nok av læreren. Jager han ut på Grønn under sangen

SANG:

Vi vil ha fri (sunget av skoleelevene)

Vi vil ha fri! x4

løpe løpe gå gå x2

Hvile hvile hvile lenge!

VERS 1:

Nu e vi lei av matte, vi e lei av grammatikk.

Det koke opp i toppen, tenk på lekse som vi fikk.

50 tusen sider må vi lese på en dag.

Å enda må vi høre på lærernes sitt gnag.

På tavla står det a pluss b er 14 ganger 9.

Man kan bli gal av mindre, er det rart vi vil ha fri.

Og klasserommet ser ut som et gammelt isolat.

Så slepp oss ut, slepp oss ut før vi blir desperat.

REFRENG:

Vi vil ha fri! Vi vil ha fri fra skolens slaveri!

Vi vil kaste ransel og penal.

Før vi blir gal!

Vi vil ha fri! Vi vil ha fri fra skolens slaveri!

Vi vil kaste ransel og penal.

Før vi blir gal!

VERS:

La rektor få en fridag, la han sleppe ut en tur.

Å få litt luft i lungan så han ikke blir så sur.

Dama på kontoret ho treng noen timer fri, fra den dumme telefonen som hu må snakke i.

La læreren få pause, la oss send dem på kafe', å se på blide mennesker, dem har så godt av det.

Og om de ikke nøt det, dem e fortsatt like sur, da gjentar vi det hele å putte dem i bur!

REFRENG:

Vi vil ha fri! Vi vil ha fri fra skolens slaveri!

Vi vil kaste ransel og penal.

Før vi bli gal!

Vi vil ha fri! Vi vil ha fri fra skolens slaveri!

Vi vil kaste ransel og penal. Før vi blir gal!

Etter sangnummeret setter elevene seg ned på plassene sine. Alle elevene sovner.

Etterhvert begynner elevene å gå i søvne inn i utstyrsrommet i gymsalen. Der vikler de seg inn i et volleyballnett hvor de våkner og får panikk fordi de ikke kommer seg fri.

Scene 15: De voksnes sang

KARATETRENEREN, BALLETTINSTRUKTØREN, LÆREREN og FORELDEREN kommer på scenen.

BALLETTINSTRUKTØREN:

Dere ser stresset ut.

KARATETRENEREN:

Jeg har nettopp hatt den verste treningen i hele mitt liv. Elevene er blitt helt gale. De vil plutselig ikke høre på noen ting. Det gikk ikke an å ha trening der borte.

LÆREREN:

Uff, det hørtes veldig kjent ut. Jeg har jo egentlig verdens mest engasjerte og veloppdragne elever. Men nå er de plutselig blitt helt slappe. Lurer på om de har kommet litt seint i puberteten eller noe. Men det pleier jo ikke å bli SÅ ille!

FORELDEREN:

Heh, der er jeg heldig. Ingen av mine barn lager noe som helst trøbbel. Jeg er verdens heldigste forelder.

LÆREREN:

Hah, bare vent du. Det er noe som foregår for tiden. Det kommer til dine barn også. Vær sikker.

Ompa te du dør - Kaizers

LÆREREN:

Fusst så blir dei trøtte og sure
Så ser dei på deg som om du e heilt fæl
Dei tar i fra deg livsgnisten
Så tar dei i fra deg nattesøvnen
Bare vent min venn
Det e kje te å komma vekk i fra
Det vil komma, og det vil komma snart

KARATETRENEREN

Du sko ha sitt i treningå på mandag
Det va som om eg hadde mista all respekt
Va interessert i absolutt ingenting
Ja, hverken trening eller øving
Det e kje enkelt for oss
Dei tar siste stikk, for nå har dei tatt min livsgnist

LÆREREN OG KARATETRENEREN

Me vett kva dåkk har i vente
Me vett kva dåkk har i vente
Me vett kva dåkk går og håpe på
Me vett kva dåkk har i vente

Dåkk har ei pipa dåkk trur alle vil følga
men dei følge ikkje den pipå om det smalt
Dei hørre ikkje på beskjeder, har ingen respekt for voksne lenger
Nå skal dåkk få se koss unger e, e i dag
ja, dåkk ska se koss ungar e, ska se koss ungar e i dag

BALLETTINSTRUKTØREN

Men tenk om, våre ikkje blir sånn
Eg håpe våre barn forblir små søte englebarn
For det kan jo gå bra
Ja det kan jo gå bra
Tenk! Det kan jo faktisk talt gå bra.

FORELDEREN

Det går bra enten dei vil eller ei
Det er me som skal visa dei vei
Om dei trur at dei kan stikka av
Så tro om igjen for her e det bra

LÆREREN OG KARATETRENEREN

Me vett kva dåkk har i vente
Me vett kva dåkk har i vente
Me vett kva dåkk går og håpe på
Me vett kva dåkk har i vente

Du har ei pipa du trur alle vil følga
men dei følge ikkje den pipå om det smalt
Dei hørre ikkje på beskjeder, har ingen respekt for voksne lenger
Nå skal dåkk se koss unger e, e i dag
ja, dåkk ska se koss ungar e, ska se koss ungar e i dag

ska se koss ungar e i dag, e i dag
dåkke ska se koss ungar e i dag
ska se koss ungar e i dag
ja dåkk ska se koss ungar e. i . dag!

Scene 16 - Hvor er buksa mi?

Tilbake til kjøkkenet og kjøkkenbordet, som nå er rotete. Bruk samme rekvisitter fra forrige scene på kjøkkenet. Søsknene sitter og krangler så busta fyker. De har symptomet på søvnmangel - hukommelsestap og husker derfor ikke hvor de har gjort av tingene sine. Eller noe annet for den del.

Søsken MATILDE:

HVOR er mobilladeren min? HVEM av dere har tatt den?

Søsken NORA SOFIE :

Vi driter vel i hvor den idiotladeren din er. Vi har et MYE viktigere problem er. HVOR ER BUKSA MI?

Søsken MATILDE:

(roper ironisk)

Hvor er buksa mi? Hva i ALLE DAGER er det for en ting å si. Skal du spørre om hvor skjorta di er også nå? Og så hvor munnspeilet ditt med fire toner i er blitt av, som om du er en eller annen Kardemommebykarakter?

Søsken NORA SOFIE:

Jammen HVOR ER BUKSA mi? *(snur seg til søsken 3)*. Er ikke det min bukse? HAR DU LÅNT MIN BUKSE UTEN Å SPØRRE???

Skal til å rive buksa av søsken RUTH, da plutselig søsken IVAN kommer inn. Søsken 2 innser at det er søsken 4 som har på seg søsken 1 sin bukse.

Søsken IVAN:

Er ikke det din bukse?

Søsken RUTH:

Hæ? Hva mener dere?

Søsken NORA SOFIE:

DU HAR JO TATT BUKSA MI. FÅ DEN.

Søsken RUTH:

Denne? Er den din? Jeg trodde jeg hadde fått den av deg.

Søsken MATHILDE:

Hæ? Har du gitt han en bukse? Jeg får aldri noen ting av deg. Det er urettferdig.

FORELDEREN *kommer gråtende inn i rommet. Ingen av barna ser foreldereren.*

Forelder: (snufser, for så å bli sint)

Men i alle dager. Hva er det som skjer her? OG HVOR HAR DERE VÆRT? Nå har jeg sittet i kirken og ventet og ventet. Har dere klart å GLEMME at vi skulle i begravelse til nabo Gunn i dag?

Søsken RUTH:

Jeg husker ikke noe av det du snakker om nå.

Søsken MATILDE:

Har du begynt å dikte opp ting for å gi oss skylden for ting nå?

FORELDER:

Og har dere glemt at dere hadde en sånn nydelig klesbyttekveld her om dagen? Og hvorfor har jeg funnet mobilladeren din (snakker til **søsken MATILDE**) under vasken på badet? Og har dere glemt at vi løser konflikter ved å prate og lytte til hverandre i dette huset, ikke ved å stå og kjefte sånn som dette. Dette er da veldig ulikt dere!

Søsken MATILDE:

Skjønner fortsatt ikke hva du snakker om.

Søsken NORA SOFIE:

Skulle vi i en begravelse?

Søsken IVAN:

Aldri hørt om noen begravelse jeg.

Søsken MATILDE:

Det er det jeg sier. Hen dikter opp ting, bare for å gi oss skylden,

Søsken RUTH:

Du er en dårlig forelder!

Søsken IVAN:

Ja, verdens verste forelder!

Forelderen sukker og rister på hodet. Går stille av scenen. Søsknene setter seg rundt spisebordet igjen. De ser på hverandre

Søsken NORA SOFIE:

Tror dere hen faktisk hadde gitt beskjed om den begravelsen?

Søsken MATILDE:

Vet ikke, kan ikke huske det. Det er uansett ikke vårt problem.

En merkelig lyd høres av scenen. Søsknene begynner å fryse noe voldsomt. Lyset kan også gjerne begynne å flakke. Hadde også vært fint med noe "skummel" musikk om mulig. Her hadde det også vært morsomt om vi hadde funnet noen enkle "magiske" greier som kunne skjedd som kunne skremt barna.

Søsken RUTH:

(Skjelvende) Hv.hv.hva er det som skjer nå?

En spøkelsesaktig stemme høres fra bak scenen:

Sleeeemme barn!

Søsken IVAN:

Hva??

Stemmen:

Sleeeemme barn!

Søsken NORA SOFIE

Hvem er du??

Stemmen:

Sleeeemme barn som ikke dukker opp i begravelsen til snille naboer. Dere fortjener straffffff

ALLE barna:

HVA?

Søsken MATILDE:

Det må være gamle fru Gunn som kommer for å ta oss.

Barn NORA SOFIE:

Hva? Men det går jo ikke an!

Barn IVAN:

LØP ALT DERE KAN. HJEEEEELP!

Sang: Somebodys watching me Rockwell: (alle familiemedlemmene)

Vers:

Her e det noe rart, noe rart som skjer
Me hørre stemmer her, og det, det skremme oss
Me vil bare få verr i fred, her i hjemmet vårt
Men koffer føles det
Som det e et gjenferd her

Refreng:

Det føles ut som om, som noen ser på oss
Og det e sykt ekkelt det, oh oh oh
Det føles ut som om, som noen ser på oss
Tror dåkk at me drømme nå?

Gjenta refreng:

Det føles ut som om, som noen ser på oss
Og det e sykt ekkelt det, oh oh oh
Det føles ut som om, som noen ser på oss
Tror dåkk at me drømme nå?

Barna løper forskremt av scenen.

Scene 17 - De ukonsentrerte ballettdanserne

INSTRUKTØREN står og kikker forvirret på klokken sin. Barna som pleier å komme lenge før hen er ikke kommet. Etterhvert kommer **BALLETTBARN KRISTIN OG JOSEFINE** inn i rommet. Hen setter seg på gulvet foran instruktøren og begynner å tøye ukontrollert. Klarer ikke fokusere på **INSTRUKTØREN**:

INSTRUKTØR:

Neimen, så kjekt å se dere! Vet dere hvor de andre har gjort av seg i dag?

BALLETTBARN KRISTIN OG JOSEFINE ser ikke på **INSTRUKTØREN**, legger seg på ryggen og begynner å sakte åle seg mot noe på andre siden av scenen. **INSTRUKTØREN** kikker forundret på det som skjer.

INSTRUKTØR:

Hallo? Hva er det som skjer? Hva driver du med?

Plutselig kommer **BALLETTBARN SARA** og **BALLETTBARN JENNY** brasende inn. De leker tikken (heter det det på Stavangersk?) og springer etter hverandre på scenen. Det ender med at de havner i en haug på scenen mens de ler hysterisk av hverandre.

INSTRUKTØR:

Åh, så der er dere ja. Skal vi pr...

INSTRUKTØREN blir avbrutt av at **BALLETTBARN FIE OG ELLIE** hopper opp fra bak en kasse bak på scenen. Det viser seg at de har vært på scenen hele tiden. **BALLETTBARN FIE OG ELLIE** begynner å late som om hen har ballettforestilling helt alene og nynner høyt på det mest hissige partiet i "Dovregubbens hall". De andre kaster seg på og etterhvert løper alle i sirkel rundt instruktøren mens de nynner høyt og skingrende.

INSTRUKTØR:

NEI NÅ! STOPP. NÅ MÅ DERE HØRE ETTER! SETT DERE NED MED EN ENESTE GANG!

Alle barna stopper opp, ser overrasket på instruktøren. Forstår ingenting. De skynder seg med å gjøre som **INSTRUKTØREN** sa. De setter seg i ring, men sliter åpenbart med å sitte i ro.

BALLETTBARN FIE:

Legger seg på ryggen og ser opp på instruktøren:

Hvorfor er du så sint?

BALLETTBARN ELLIE:

Vugger fram og tilbake:

Hva skal vi gjøre i dag?

BALLETTBARN JOSEFINE:

Snurrer rundt i ring:

Skal vi danse en ny dans?

BALLETTBARN FIE:

Lager en liten dans med hendene sine:

Skal vi danse en gammel dans?

Introen til Dancing queen kommer på. Elevene hopper opp og "danser" tullete til introen. Når 1.vers kommer på stiller de seg opp på en rekke og prøver alt de kan å konsentrere seg mens de synger første vers:

SANG: DANCING QUEEN:

Friday night and the lights are low

Looking out for a place to go

Where they play the right music

Getting in the swing

You come to look for a king

Anybody could be that guy

Night is young and the music's high

With a bit of rock music

Everything is fine

You're in the mood for a dance

And when you get the chance

You are the dancing queen

Young and sweet

Når refrenget starter begynner de å tulatesynge og tulle danse. Instruktøren bryter dem av.

INSTRUKTØR:

I alle dager, dere er jo helt ukonsentrerte i dag. Dere er nødt til å sitte stille hvis dere skal være her.

Alle barna prøver alt de kan å sitte i ro. En etter en begynner de å pille seg i nesen mens instruktøren prøver å forklare hva de skal gjøre. De klarer ikke å følge med.

INSTRUKTØR:

Vi skal lære en ny dans i dag. Jeg tenker at dere deler dere i to grupper og lærer en del hver. Gruppe en lærer første del og gruppe to den andre. Så legger vi inn en del hvor alle danser til slutt. Når vi har øvd det inn skal vi vise dette for foreldrene deres, så her er det viktig å øve masse, sånn som dere pleier. Jeg har laget en video dere kan se på, så møtes vi i morgen.

Instruktøren går av scenen. Barna blir sittende igjen som zombier, totalt oppslukt av å pille nese (kan vi finne en morsom måte å vise dette til publikum uten at noen faktisk piller seg i nesen?). De begynner å legge det de piller sammen til en ball mellom seg.

BLACKOUT - skummel musikk?

Når lyset kommer på igjen ligger de under en grønn gyball. De har pillet seg så mye i nesen at de har laget en stor snørrball som har falt over dem. De sitter fast.

BALLETTBARN KRISTIN:

Ånei! Vi sitter fast!

BALLETTBARN FIE:

Vi har pillet oss så mye i nesen at det har blitt en stor ball!

BALLETTBARN ELLIE:

Og nå har den rullet over oss!

BALLETTBARN JENNY OG SARA:

HJEELP!

ALLE:

HJEEEEEEELP:

BLACKOUT

På blackoutten kommer alle andre barn inn. De deler seg i fire grupper ut over den bakerste delen av scenen.

Scene 18 - Terapitime for de voksne

De voksne kommer hastende fra hver sin kant. Mor hulker, Karatetreneren, læreren og Ballettinstruktøren er illsint og stresset. I alt stresset kræsjer de med hverandre.

MOR:

Ungene mine. Det har klikket for ungene mine. De KRANGLER!

KARATETRENER:

Karatekidsene mine også. Jeg tror.. uff jeg tør nesten ikke si det... jeg tror nesten de har kommet i PUBERTETEN.

Alle de voksne "uffer seg".

BALLETTINSTRUTØREN:

Men i alle dager? Det virker som at alle de overperfekte ungene våre har havnet i en eller annen krise. Kanskje det er noe de har spist? Eller kanskje de sitter for mye på SKJERM!

Alle uffer seg igjen.

LÆRER LEO:

Nei, jeg tror ikke det. Jeg og Geir har undersøkt litt på Google, og det virker som at trøtthet og ustabilitet er et tegn på PUBERTETEN!

Alle uffer seg en gang til.

BALLETTINSTRUKTØREN :

Hva? Men dette gjelder jo de minste barna også. Betyr det at det er kommet en slags epidemi av tidlig pubertet til byen? Jeg har jo fått med at puberteten kommer tidligere og tidligere, men SÅ TIDLIG?

LÆRER ROGER (LEO)

Slapp av dere. Jeg kjenner noen som kan hjelpe oss. Jeg må bare ta en telefon. *Snakker i telefonen:* Ja hei ja, du det er litt krise igjen ja. Ja, nei ikke sånn som vanlig nei. Nei nå er de liksom plutselig blitt verdens verste barn ja. Ja, nei, jeg tenkte en gruppetime egentlig. Jo, takk, takk.

Inn kommer en TEREAPAUT. (Dette er DR.GONNOS som prøver å finne ut mer om jordboere) Tereapauten setter seg på an av de svarte boksene med beina i kryss, de andre voksne setter seg som om de andre boksene er en benk.

Hadde vært litt gøy om vi kunne fått trommeintroen til PARTERAPI her hvis det er mulig.

TERAPAUTEN:

Ja, velkommen skal dere være. Kan dere begynne med å fortelle litt om hvorfor dere har bedt meg hit?

LÆRER ROGER:

Nei altså problemet vårt er jo at ungene vi har ansvar for har klikket.

MOR (hulkende)

Vi har kanskje et lite problem med kommunikasjonen. Det er akkurat som at de glemmer alt jeg sier til dem.

TERAPAUTEN:

Mmm... Er dette noe nytt?

BALLETTINSTRUKTØREN:

Ja, tidligere har de liksom vært så himla hardtarbeidende .

KARATETRENEREN:

Ja, og alt for høflige.

LÆRER ROGER:

Ja, og alt for perfekte.

TERAPAUTEN:

Mmm... Så ungene har vært for bra, og nå er de ikke bra nok altså?

LÆRER ROGER:

Nei, men PROBLEMET er jo at ungene har gått fra å være creepy, overperfekte roboter, til å bli creepy overperfekte MONSTRE.

KARATETRENEREN:

Jeg tror de er ute etter å TA OSS!

TERAPAUTEN: (Noterer på blokken sin)

Mhm.

LÆRER ROGER: (stresser seg mer og mer opp)

Nei, dette her ble helt feil. Du skjønner jo ikke hva vi mener. Altså vi har snakket sammen. Og vi har kommet frem til at dette ikke er normalt. Vi tror de har kommet i puberteten, alle sammen, alt for tidlig. Det er en epidemi. Ja, men ikke bare sitt der og noter på blokken. (*Han kikker på de andre*) Altså, dette pleier å hjelpe, jeg lover! Jeg skjønner ikke hvorfor jeg IKKE BLIR ROLIGERE OG HVORFOR KAN JEG IKKE BARE FÅ TILBAKE DE PERFEKTE PSYKOPATENE MINE??

Mens han snakker blir LÆRER ROGER mer og mer stresset. De andre voksne syns dette blir rarere og rarere og hjelper han med seg ut. TEREAPAUTEN blir igjen. Bak en kasse dukker plutselig IGOSTIK opp med energidetektoren.

IGOSTIK:

Dr. Gonnos. Du sa det var mye energi hos de store jordboerene, og det var det jammen meg. Men ingenting slo ut på energidetektoren. Det var synd...

Dr GONNOS (TEREAPAUTEN):

Jaja, sånn er det i forskningen. Vi får lete videre.

De kan for eksempel lete mot publikum i overgangen til neste scene.

Scene 19 - Nattbarnet og romvesenene

Romvesenene oppdager at det er et av barna (nattbarnet) som viser seg å ikke egentlig reagere så veldig på søvnmangel (slik noen mennesker gjør. Noen tåler godt å gå uten mye søvn). Dette barnet observerer romvesenet og tar kontakt, prater med det og finner ut at det ikke er et slemt romvesen. Det er bare på desperat jakt etter energi for å redde planeten sin, og for å komme seg hjem.

Få fram at alle barna viser tegn på søvnmangel ved å være bråkete (ha humørsvingninger), **søvnig, trett, ukonsentrert, ha humørsvingninger, hukommelsesproblemer og lignende**. Dette kan for eksempel nattbarnet google og fortelle om til romvesenene for å forklare at dette har kjempekonsekvenser for barna og at de derfor må finne en annen løsning.

Lyset kommer på. Barna har endt opp i en haug, ødelagte, miserable:

- *Søsknene sitter i et hjørne, livredde for spøkelser.*
- *Ungdomsskoleklassen sitter sløvt fast i et volleyballnett*
- *Ballettklassen sitter fast under den store snørrballen*
- *Karatekidzene sitter fast i hullet sitt. (boksene)*

Barna lager først et totalt lurveleven i gruppene sine, før de plutselig sovner i utmattelse utover gulvet.

Romvesenene kommer inn på scenen og kikker seg rundt.

IGOSTIK:

Hei sjef! Her er det flere sovende barn jo. Denne planeten er jo full av energi vi kan bruke til å komme oss hjem!

Dr. GONNOS:

Jeg forstår ikke hvorfor de sover på så rare steder. Det kan umulig være behagelig å sove slik som dette.

***IGOSTIK** finner ivrig fram energisamlere. Hen og **Dr. Gonnos** står og fikler litt med denne. **NATTBARNET** kommer ruslende inn på scenen. Hen har på seg headset og går og leser i oppslukt i en bok. **NATTBARNET** setter seg et sted framme på scenen og leser oppslukt.*

IGOSTIK:

Er du klar Dr. Gonnos. Vi kan samle opp masse energi her!

Dr. Gonnos:

Sett i gang, min gode hjelper!

***IGOSTIK** setter i gang oppsamleren. Den lager et forferdelig bråk. **IGOSTIK** nærmer seg nattbarnet, som hen tror sover, for å samle energi.*

(På grunn av headsetet hører ikke nattbarnet noe). Akkurat i det IGOSTIK setter munnstykket på oppsamleren mot nattbarnet, er nattbarnet ferdig med boken sin. Hen smeller den sammen, noe som gjør at IGOSTIK skvetter (Hen tror jo nattbarnet sover) og mister oppsamleren på nattbarnet.

NATTBARNET:

(river av seg headsettet) AU.

IGOSTIK:

Hjelp!

NATTBARNET:

Hva er det du gjør? Har du hørt om intimsone?? Gå vekk!

DR. GONNOS har skrekkslagent fått med seg det som har skjedd og kommer bort for å hjelpe.

Dr. GONNOS:

Beklager, beklager min merkverdige venn. Vi trodde du sov?

NATTBARNET:

Du trodde jeg sov? Så dere pleier å dytte barn som sover UTE alene midt på dagen da? Det er ganske bekymringsverdige..

Dr. GONNOS:

Mener du at det ikke er vanlig å sove ute på jordkloden?

NATTBARNET:

Hæ? Selvfølgelig er det vanlig, men ikke sånn her. Hvorfor snakker du så rart? Du høres ut som om du kommer fra en annen planet eller noe sånn idiotisk.

IGOSTIK:

Men vi ER jo fra en annen planet. Vi kommer fra Mars!

NATTBARNET:

Morsomt.. Hvor kommer dere fra? Toten?

DR. GONNOS:

Nei, virkelig. Vi kommer fra Mars! Planeten vår er i total krise. Vi har ødelagt alle planetens naturlige energiresurser. Vi har ikke drivstoff, vi har ingenting å bruke til oppvarming og vi kan kun spise noen få vekster som fortsatt gror. Derfor har vi utviklet en energidetektor som kan identifisere utenomMarslige energikilder vi kan suge opp og ta med oss videre. Det var helt tilfeldig at vi havnet her.

IGOSTIK:

Ja, og takk for det. For her har det vist seg at det FLOMMER OVER av naturlige energikilder! Det er helt fantastisk!

NATTBARNET:

Gjør det? Det er ikke det de sier på nyhetene.

IGOSTIK:

Ja, bare se nå!

***IGOSTIK** tar med seg energioppsamleren for å begynne å suge energi fra dem.*

NATTBARNET:

Vent! Veent! Hei, stopp hva gjør du! Hvorfor ligger alle i en sånn haug? Hva er det som har skjedd med klassen min?

DR. GONNOS:

Slapp av, det skader dem ikke. Og tenk! Dette kan redde en hel planet! Det er fantastisk!

NATTBARNET:

Hvordan vet du det? Har du snakket med dem?

Dr. GONNOS:

Nei, det har vi vel strengt tatt ikke gjort.

NATTBARNET:

Vi mennesker sover for å FÅ energi. Hvis vi ikke får denne energien kan vi bli kjempesyke.

Vent litt. *Nattbarnet fisker opp en mobiltelefon fra lommen og begynner å google*

“søvnmangel”. Skal vi se her. Fire tegn på alvorlig søvnmangel:

slapphet, mangel på konsentrasjon, humørsvingninger, hukommelsesproblemer.

Ingenting av dette er bra. Dere risikerer å ødelegge livene deres!

IGOSTIK:

Hm, det visste vi ikke. Gjorde vi vel sjef?

Dr. GONNOS:

Nei dette har vi aldri hørt om. Slik er det ikke på vår planet... Men du sover jo ikke?

NATTBARNET:

Nei, jeg har aldri hatt noe særlig behov for søvn jeg. Noen av oss er litt annerledes. Sånn er det bare. Men nå syns jeg vi skal vekke de som ligger i den haugen der. Å ligge sånn midt på dagen er ikke normalt.

*Overgang til neste scene: **NATTBARNET og ROMVESENENE** går rundt og vekker de sovende barna.*

Scene 20 - Nattbarnet forteller om romvesenet

Romvesenet og "nattbarnet" går sammen med de andre barna, blir enige om at romvesenet skal slutte å stjele søvn, mot at de hjelper det med å finne en annen energiressurs den kan bruke. Det har seg nemlig slik at vi på jorden også er på jakt etter nye (og bedre) energiressurser.

De lager en slags "forsker/eksperimentscene" (med noe røyk og gøye flasker med vann og konditorfarge eller noe). Til slutt kommer de fram til noe som fungerer like bra som søvnenergi (teaterelevne bestemmer hva dette skal være). Enn så lenge ligger det på at det er musikk som skal være løsningen.

DE VOKSNE kommer inn i salen, fra publikumsinngangen med hver sin kaffekopp. MOR gråter. De andre kjefter. LÆREREN stresser.

Elev ANE:

Se, der er de voksne. Vi må fortelle hva som har skjedd.

De voksne kommer opp på scenene. Tydelig fornærmet.

NATTBARNET forteller KORT hva som har skjedd. ALLE reagerer med store øyne på forklaringen.

Søsken Matilde:

Kan vi ikke prøve å finne en annen energikilde energikilde?

ALLE:

JA!

VI IMPROVISERER EN FORSKERLABB MED FIRE STASJONER. De tre første virker ikke. Det fjerde involverer en boomblander og en cd. Vi improviserer fram at det viser seg at musikk funker som energikilde. Viser med energidetektoren (støvsugeren) og energimåleren som Celina har laget.

IGOSTIK:

WOW. Se Dr. Gonnos! Det ser ut som vi har noe interessant her.

Dr GONNOS:

La meg måle med detektoren.

Måler med detektoren slik som i scene 8.

LÆRER ROGER: (Leo)

Men i alle dager. Det ser jo ut som at dere har funnet en ny energikilde jo.

Elev ANE:

Wow! Det ser ut som at dere har laget en maskin som kan suge ut energi fra musikken i cd-spilleren. Det er jo genialt, det er jo ingen som bruker cd-er lenger uansett! Og det ser ut som den kan brukes her på jordkloden også!

AUGUSTA (NATTBARNET)

Næmmen, har du blitt deg selv igjen du da? Trodde du endelig var trøtt og sur og sånn som en normal tenåring jeg..

LÆRER ROGER (LEO):

La henne være i fred da, hun brukte nå i det minste logikk denne gangen. Alle sammen! Hør her. Vi voksne vil gjerne ha dere tilbake som de flotte barna og ungdommene dere egentlig er. Men er det kanskje mulig å tone det bittelitt ned? Dere trenger ikke å være perfekte hele tiden. Det er det ingen som forventer. Gjør vil vel?

DE ANDRE VOKSNE:

Nei, absolutt ikke!

KARATETRENEREN:

Jeg vil gjerne ha karatetrening uten så mye høflighet...

MOR:

Jeg kan godt ta oppvasken av og til, det er faktisk litt tereapeutisk..

BALLETTINSTRUKTØREN

Jeg foreslår at vi sender disse nye vennene våre hjem til planeten sin jeg og så får vi oss en god natts søvn!

Scene 21 - Avskjed og endelig en god natts søvn

Shake it off - Taylor Swift

VERS 1:

Me har energi

Og de skal dra til Mars

Og vi vil savne de, mm-mm

Og de vil savne oss, mm-mm

Vi var helt perfekt

Men så fikk vi en defekt

Nå er vi normale mm-mm

Ja, nå er vi normale mm-mm

Vi bare kruiser

Hopper, danser, suser

Det er som om det bobler, inni oss

vi helt full av energi

REFRENG:

For de skal reise vekk, vekk vekk, vekk
Og vi skal skal få litt fred, fred, fred, fred, fred
Nå skal sove godt, godt, godt, godt, godt
Rist det av, rist av. (hoo-hoo-hoo)

For de skal reise vekk, vekk vekk, vekk
Og vi skal skal få litt fred, fred, fred, fred, fred
Nå skal sove godt, godt, godt, godt, godt
Rist det av, rist av. (hoo-hoo-hoo)

VERS TO:

Alle trenger energi
For å ha noe å gi
Vi ble nesten gale, mm - mm
I hvertfall unormale mm-mm

Ble veldig irritert
Det burde ikke skje
De voksne ble litt sure, mm - mm
De voksne begynte å lure, mm - mm

De voksne kjefta
Smalt og gråt og nekta
Slutta snart på jobben, stakkars de
Trodde det skulle bli okey

REFRENG:

For de skal reise vekk, vekk vekk, vekk
Og vi skal skal få litt fred, fred, fred, fred, fred
Nå skal sove godt, godt, godt, godt, godt
Rist det av, rist av. (hoo-hoo-hoo)

For de skal reise vekk, vekk vekk, vekk
Og vi skal skal få litt fred, fred, fred, fred, fred
Nå skal sove godt, godt, godt, godt, godt
Rist det av, rist av. (hoo-hoo-hoo)

Slutten av sangen:
Rist det av, rist det av oh oh x 4

Applaus - alle ut - eller at alle går og legger seg?